

Účinkuje soubor Konvergence:

Tomáš Františ j.h. – fagot
Viktor Mazáček, Irena Štochlová – housle
Ondřej Štochl – viola
Helena Velická – violoncello
Eva Hutýrová, Michaela Plachká – klavír
Ondřej Urban j.h. – live electronics

Příští koncert sdružení KONVERGENCE je plánován na 13/11/2008.

Na programu:

Jonathan Harvey, Jan Rybář, Pavel Zemek, Pavol Rinowski, Toshio Hosokawa

Bližší informace naleznete na: www.konvergence.org

Další odkazy:

www.ondrejstochl.info

www.tomaspalka.com

www.atemporevue.cz

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

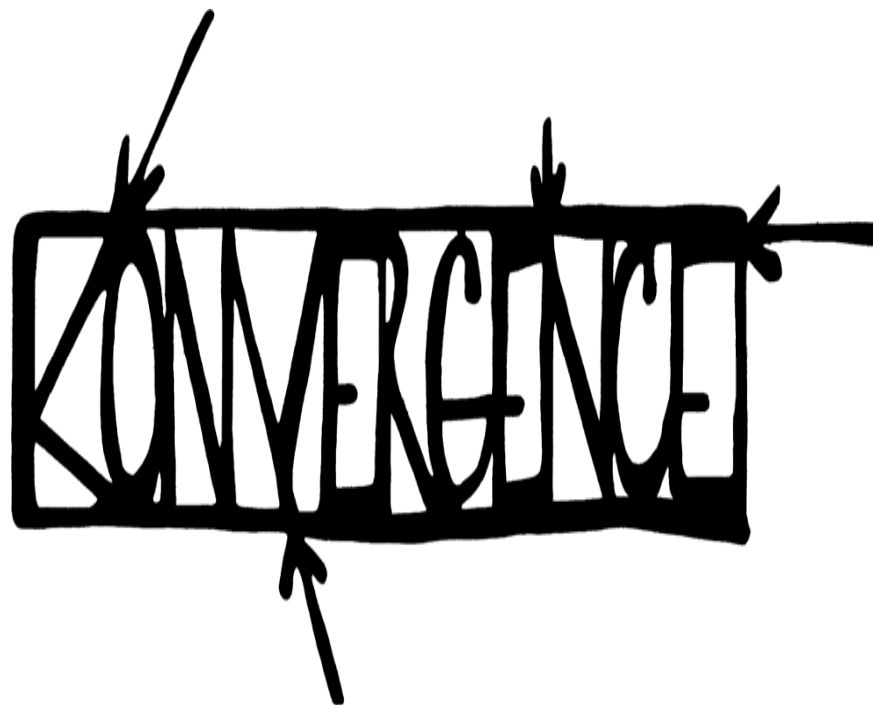
Ministerstvo kultury ČR

Nadace Gideona Kleina

Nadace Českého Hudebního Fondu

Nadace Ochranného Svazu Autorského

Nadace Život umělce

1. 10. 2008

**08' KONVERGENCE
No.3**

PROGRAM KONCERTU:

- Germán Toro-Pérez:** *Rulfo/voces I (2005)*
pro smyčcové trio a live electronics
- Germán Toro-Pérez:** *Rulfo/voces III: Vacío el cielo azul (2004)*
pro violu a live electronics
- Luciano Berio:** *Sequenza XII (1995)*
pro fagot
- Matthew Barnson:** *Sibyl tones (2004)*
pro smyčcový kvartet
- Ondřej Štochl:** *Cantus Firmus (2008)*
pro klavír
- Salvatore Sciarrino:** *Trio No. 2 (1987)*
pro housle, violoncello a klavír
- Tomáš Pálka:** *Shadow of 12 tones (2008)*
*/The shortest piano piece I can imagine/
pro klavír*

GERMÁN TORO-PÉREZ: RULFO/VOCES I. VOCES III: VACÍO EL CIELO AZUL

Původem kolumbijský skladatel získal své první kompoziční vzdělání u Luise Zulety v Bogotě. Na ně navázal u Ericha Urbannera ve Vídni. Podnikl několik stáží, mezi nimi i v pařížském IRCAMu. Jeho tvorba se rozprostírá od čistě instrumentálních skladeb, přes kombinace s elektroakustickými prvky až po čistě elektroakustické skladby. Rád spolupracuje s malíři a experimentálním filmem. Když se ho zeptáte, kteří umělci ho inspiroji, určitě vzpomene Marka Rothka, Adolfa Woelfliho, Fernanda Pessoa či Juana Rulfa. Germán Toro je také spoluzakladatelem vídeňského sdružení provozující soudobou hudbu NewTonEnsemble. Od roku 2002 vyučoval na vídeňské univerzitě elektroakustickou kompozici, od letošního roku je vedoucím oddělení pro výzkum nových médií na univerzitě v Curychu.

Skladba *Rulfo/voces: Vacío el cielo azul (Rulfo/hlasy: Prázdne modré nebe)* byla původně součástí hudebního divadla podle novely Juana Rulfa (1917-1986) *Pedro Páramo*. Rulfovo dílo, čítající jednu novelu a 17 krátkých příběhů, zachycuje vesnický život v Mexiku z dob mexické revoluce, světa poznamenaného beznadějí a osamělostí. Jeho poetický jazyk, prostý, hluboce muzikální, je zde jazykem mytickým, jazykem vzpomínek. Kompozice pak vytvořila jakousi startovní čáru pro další část cyklu, tentokrát pro smyčcové trio a live electronics.

LUCIANO BERIO: SEQUENZA XII

Luciano Berio (1925 - 2003) se chtěl původně stát klavíristou. Kvůli zranění ruky, které se mu přihodilo hned první den ve válce, však nemohl pokračovat ve svých studiích, a proto se se vši vervou začal věnovat kompozici. První veřejně provedená skladba byla – jak jinak – klavírní suita. Později studoval v USA u Dallapiccoly, navštívil kurzy v Darmstadtu, založil elektroakustické studio v Miláně, 1974-80 působil jako vedoucí elektroakustické sekce v IRCAMu. Učil střídavě v USA a v Itálii. Zemřel 2003 v nemocnici v Římě.

Sekvence XII pro sólový fagot je nejdelší ze všech Beriových Sekvencí pro různé nástroje (cca 19 minut). Je opravdovou zkouškou hráčova umu. Skladbu premiéroval v roce 1995 Pascal Gallois, pro kterého byla skladba napsána.

MATTHEW BARNSON: SIBYL TONES

Sibyl Tones (2004) pro smyčcové kvarteto je skladba vystavěná na základě záměrně pokřiveného chápání (poslechu) mých v té době oblíbených skladeb. Každá z nich poskytuje různé výchozí body, z nichž ji lze obměnit, rozložit a díky tomu (snad) vytvářet nové, originální dílo. *Prophetiae Sibyllarum* od Orlanda di Lassia jsem slychal každé ráno z CD, které pravidelně spouštěl můj budík. Bylo to po celé tři roky. Když tato skladba zněla, pohyboval jsem se mezi spánkem a bdělým stavem, probouzen tichými, kontrastními a magickými disonancemi, které dohromady tvoří dohromady jedinečné a odzbrojující dílo. Stává se tak zárodkem pro dvě tváře mé skladby, který je pokřiveně interpretován – stejně jako jeho harmonická struktura (záhy opuštěná). Ve stejném čase jsem se setkal s hudbou Sciarrina, Saariaho a Benjamina a pokorně tak přiznávám jejich vliv na svůj jazyk.

Neznám jiné dílo, než *Tre Notturmi Brillanti* Salvatora Sciarrina, které by se tak důkladně zaměřovalo na práci s aliquoty. Na této skladbě je nejkrásnější fakt, že vyvolává daleko více otázek, než kolik poskytuje odpovědí. *Sibyl Tones* jsou mou odpovědí na několik jeho otázek.

Konečná podoba: *Metamorphosis*. V roce 2004 jsem napsal několik skladeb, které spojoval ledově klidný harmonický vývoj (obvykle v oblasti diatoniky) a velmi proměnlivý výraz. Analogicky na ně navazuje tato skladba. Její vývoj lze připodobnit k ledovci, který taje, praská a vypaňuje se, aby nakonec opět zmrzl.

Sibyl tones byly napsány v říjnu 2004 pro Arditti quartet, který je provedl na Curtis Institute of Music.

ONDŘEJ ŠTOCHL: CANTUS FIRMUS

Klavír jako sólový nástroj nabízí různé přístupy ke svému využití. Může být pojat tradičně (a interpretovat tak homo- či polyfonní sazbu, využívat širokou škálu pro něj typických figurací atd.), může být nástrojem ryze perkusivním či třeba ténbrovým – dříve netradiční, dnes však už docela dlouhou tradici vytvářející, alternativní způsoby hry (pizz. ve strunách, prepare atd.) tvoří dost širokou základnu pro toto pojetí. Přemýšleje o tom, co vlastně dnes pro klavír psát, jsem si uvědomil, že v tomto nástroji chci najít vícevrstvnost, mnohoznačnost jednotlivých prostředků tak, aby nezaváněly jen tradičním hraním na klávesách či naopak vrstvením laciných efektů. A tak vznikla tato skladba. Jejím cílem je hledat proměnlivě hierarchické vztahy pro prostředky, které v ní používám a dodávat tak každému z těchto efektů více rozměrů. Vzniklá faktura je pro mne polyfonií různých pojetí klavírní hry, jejímž středem je melodie hraná ve flageoletech – *Cantus firmus*. Mám v úmyslu na něj navázat klavírním cyklem, jehož obsahem by byly jiné, složitější polyfonní útvary v tomto pojetí – C. F. tedy má být počátkem, vstupem do mého vlastního pojetí polyfonie.

SALVATORE SCIARRINO: TRIO No. 2

Sciarrino (1947) se narodil na Sicílii. Od útlého dětství se zabýval výtvarným uměním. Kompozici začal studovat nejdříve jako samouk, později u Franca Evangelisti, Antonia Titone a Turi Belfiore v Římě. Jeho hudba se vyznačuje extrémními dynamickými hladinami - jak těmi na hranici slyšitelnosti, tak těmi na prahu bolestivosti.

Sciarrino si v souvislosti se svým druhým klavírním triem poznamenal v kufkovském duchu: „Výzva je vždy nepřítel, i po mnoha letech. Moje zbraně se zdokonalují, ale nepřítel je také silnější: krok za krokem mě vytvrval a potichu pronásleduje. Nyní se mu ale dívám přímo do očí, chci mu vzdorovat jinak.“

TOMÁŠ PÁLKA: SHADOW OF 12 TONES

Jean-François Balleve, vynikající klavírista působící v Paříži, mě v březnu tohoto roku oslovil s plánem koncertu, kde by zazněly nejkratší skladby pro sólový klavír. Dlouho jsem přemýšlel, jakým způsobem se s takovým konceptem vyrovnat, aby krátká skladba současně vyznívala jako koncizní celek a ne jen nahodilý motiv nebo shluk tónů, který by mohl být prakticky jakýkoliv. Většina skladeb, které jsem kdy vytvořil, přesahují 10 minut. Myslím si, že právě hranice delší časové proporce je důležitá k tomu, aby posluchač mohl pronikat k jádru určitého sdělení, které se ve skladbě objevuje. V této „skladbě“ jsem se musel poprvé zamyslet nad tím, jak tento přístup překonat. Prvooplánová recese mi není blízká, chtěl jsem, aby se zároveň v miniatuře promítl tektonický nebo dynamický plán anebo určitý záměr ve více rovinách. Jeden z těchto podnětů přenesl jsem do miniatuře v jejím názvu a současně skutečným znějícím obsahu: *Shadow of 12 tones* Báseň Zdeněk Volf píše miniaturní básně, které však nepostrádají hloubku svého sdělení. Rád bych připojil jednu jeho báseň, která mi evokuje podobný tektonický záměr promítnutý v čase:

K pokání // A více / než spermii v kapce / Je v naší vině / naděje